

Stop, eject!

Adina Speranta

M-am săturat de-atâta ură,
poetii-n versuri se rănesc,
e adevărul o minciună
și ce-i absurd pare firesc.

Rime știute-s apocrife
când unul le -mprumută-ades,
cuvintele-s hieroglife -
n-au conținut, nici înțeles.

Se chinuiesc să construiască
mesajul metaforic fad
și în orăcăit de broască
de-un iamb se-mpiedică și cad.

E vanitatea lor o armă,
considerații seci emit
și bâjbâind dup-o sintagmă
se zbat în versul chinuit.

Celor ce vor să-nfigă colții
într-un rondel, sonet, pamflet,
(deși au pastişat cu toții)
vreau să le spun un mic secret:

Când or să-nvețe să evite
într-un poem anacolutul,
hiperbolele spălăcite
și stări ciudate, precum rutul,

Abia atunci să îndrăznească
să scrie ce mai au de spus,
iar la sfârșit să recitească
și să arunce ce-au produs!

Adina V.

26.07.2017